

Uluslararası
**IV. Balkan
Türk Şairleri
Köstence
Buluşması**

International IV. Balkan Turkish Poets Meeting Köstence

Köstence
Şiir Seçkisi

BALKAN TÜRK ŞAİRLERİ
KÖSTENCE BULUŞMASI
2014

Şiir Seçkisi

Edirne Valiliği
2014

Edirne Valiliği
Balkan Kitaplığı

Yayın No: 6
Şiir: 4

Editör
İbrahim TARANCI
Özel Kalem Müdürü

Katkıda Bulunanlar
Veli SARIKAMIŞ
Vali Danışmanı
Mustafa HATİPLER
Yazar / Akademisyen
Ali Oğuzhan YÜKSEL
Yunus Emre Enstitüsü
Köstence Türk Kültür Merkezi Müdürü
Ender AYDIN
İl Basın ve Halkla İlişkiler Müdürü

Kapak / İç Düzenleme / Baskı
Eser Matbaacılık ve Tic. Koll. Şti.
(Matbaa Sertifika Numarası: 19950)

Yayın Kodu - ISBN
978-605-149-663-4

Edirne - Ekim - 2014

İçindekiler

Edirne'den Tuna'ya / Dursun Ali ŞAHİN (Edirne Valisi)	9
Canan Özer (Prizren-Kosova) Adın Kaderimde Yazmıyor İşte İnsafsız Gitmiş Olsaydın Bari Dem Okumasın Seni Benden Başkası	11 12 14 16 18 19
Cidem Narcis Braslaşu (Köstence-Romanya) Salışaman Memleketim Gafil Kul Nasiyat Tuşunçe	21 22 23 24 25 26
Emel Emin (Köstence-Romanya) Türk Şiiri Evladım İki Göz III Klasik Müzik	27 28 30 31 32 33
Fatme İbrahim (Varna-Bulgaristan) Anlat Din, Dil, İrk İşaret	34 35 36 37

Ne Kadar Kolay	38
Ne Tuhaf	39
Güner Akmolla (Köstence-Romanya)	40
Qvo Vadis?	41
Şanlı Azaplar	42
Tatar Koyı	44
Doqız	48
Ay Mı? Kun Mı?	49
Hayat Memiş (Köstence-Romanya)	50
Dudaklarımda Bir Yürek Sızısı	51
Hayattan Bir Adım Ötede	52
Hiçbir Şey Değil Olduğu Gibi	53
Kalemim	54
Sonsuzluğa Uzanırken	55
İkbal Kara Sali Osman (Gümülcine-Yunanistan)	56
Bir Sevgi De Sen Kat Canım	57
Bosnam	58
Düşündün Mü?	59
Tebessümdeki Buruk Veda	60
Yürüsün	61
Mehmet İrfan Başpınarlı (Köstence-Romanya)	62
Çıkıp Geliver Sen	63
Tek Sahne	64
Bekle Beni Yar	65
Geliver Sevgilim	66
Ben Seni Seviyorum	67

Mehmed Arif (Üsküp-Makedonya)	68
Nerdesin?	69
O'nun Adına	70
Acı Ölü Sevinçlerin Toplamıdır	71
Vicdan	72
Gözyaşın Şahidindir	73
Mihail Kürçü (Komrat-Gagauz Yeri)	75
Kızım Benim	76
Akér Yaşım	77
Koyun, Eşek Hem Kaaz	78
Kafadarlık	79
Dost Annaşması	81
Mustafa Hatipler (Edirne-Türkiye)	82
Tuna'dan Sakarya'ya	83
Anne	86
Yürür	88
Er Mektubu	90
Hüzün Şarkıları	92
Neriman İbrahim (Köstence-Romanya)	94
Tarih Sesi	95
Dünyada Bir Kere Taa Yaşar Edim	96
Onlar	97
Bir Gün	98
Men	99

Rabie Ruşid (İştîp-Makedonya)	100
Alın Çizgisi	101
Ey Gece	102
Uzaklar	103
Zaafım	104
Sığınmalar	106
Rukiye Amet (Köstence-Romanya)	108
Uzaklarda	109
Mutluluk	111
Zaman ve Düşünce	112
Anlayanım Yok	114
Aşk	116
Rüstem Aziz (Varna-Bulgaristan)	117
Memnunum Hayatımdan	118
Arda Boyları	119
Kadın ve Çiçek	120
Bizi İnsan Yapan	121
Dedim Ya	122
Valeriy Hergeleci (Komrat-Gagauz Yeri)	123
Araba	124
Dooruluk	125
Bobama	127
Yavkuluma Selâm	128

IV. Balkan Türk Şairleri Köstence Buluşması
31 Ekim - 1 Kasım 2014

Program

31 Ekim 2014 Cuma

18.30 Mecidiye'de Şiir Sunumu
(Mecidiye Kemal ATATÜRK Ulusal Koleji)

01 Kasım 2014 Cumartesi

19.00 Şiir Sunumu: IV. Balkan Türk Şairleri Buluşması
(İbis Otel Ovidiu Konferans Salonu)

Düzenleme Kurulu (Alfabetik):

Ahmet Hacıoğlu (İl Kültür ve Turizm Müdürü)
Ali Oğuzhan Yüksel (Yunus Emre Enstitüsü
Köstence Türk Kültür Merkezi Müdürü)
Ender Aydın (İl Basın ve Halkla İlişkiler Müdürü)
Hayat Memiş (Şair)
Hüseyin Özcan (İl Milli Eğitim Müdürü)
İbrahim Tarancı (Özel Kalem Müdürü)
Mustafa Hatipler (Yazar / Akademisyen)
Veli Sarıkamış (Vali Danışmanı)

IV. Balkan Türk Şairleri Köstence Buluşması
31 Ekim - 1 Kasım 2014

Katılımcı Şairler

- Canan Özer (Prizren-Kosova)
Cidem Narcis Braslaşu (Köstence-Romanya)
Emel Emin (Köstence-Romanya)
Fatme İbrahim (Varna-Bulgaristan)
Güner Akmolla (Köstence-Romanya)
Hayat Memiş (Köstence-Romanya)
İkbal Kara Sali Osman (Gümülcine-Yunanistan)
Mehmet İrfan Başpınarlı (Köstence-Romanya)
Mehmed Arif (Üsküp-Makedonya)
Mihail Kürçcü (Komrat-Gagauz Yeri)
Mustafa Hatipler (Edirne-Türkiye)
Neriman İbrahim (Köstence-Romanya)
Rabie Ruşid (İştîp-Makedonya)
Rukiye Amet (Köstence-Romanya)
Rüstem Aziz (Varna-Bulgaristan)
Valeriy Hergeleci (Komrat-Gagauz Yeri)

EDİRNE'DEN TUNA'YA

Bir büyük medeniyetin izlerini taşıyan Edirne'miz, aynı zamanda Osmanlı Devleti'ne de bir asra yakın bir süre başşehirlik yapmıştır. Böylece; Edirne'miz tüm Osmanlı İmparatorluğunun incisi, balkanların göz bebeği olmuştur.

Edirne'mizde;

"Sanmam kim taleb-i devlet-i câh etmeğe geldik

Biz âleme bir yar için âh etmeğe geldik"

- Yenişehirli Avni'nin mısralarında ifade edildiği gibi, bu dünya; makam, mevki, para pul koparmak için değil, dostlar, sevgililer için ah etmeye gelen devlet adamları ile gönül sultanları, kalem ehli, söz ehli olanların saltanat anlayışı ile kaim olacaktır. Büyük devlet adamları yanında, değerli gönül ehli insanlarıyla da Edirne'miz kendisini hep öne çıkarmıştır.

Bu özellikleriyle de Edirne'miz; sadece şairler yetiştirmekle yetinmemiş, yüzlerce şaire de ilham kaynağı olmuştur. Şairler Edirne üzerine yaptıkları övgülerle meşhur olmuş, şöhrete ulaşmışlardır. Bu şairlerimizden Nefi de Edirne'miz için hayranlığını;

"Edirne şehri mi bu yâ gülşen-i me'va mıdır

Anda kasr-ı pâdişahi cennet-i a'lâ mıdır

Beyt-i mâ'mur-ı felek mi ol fezâda ol saray

Ya zemini cennet olmuş kâ'be-i ulyâ mıdır"

- diyerek dile getirmiştir.

Bizler de; Edirne'mizin güzelliklerinin, tüm Balkanlarda görülmesini istedik. Böylece Edirne Valiliğimizin öncülüğünde 4. Köstence'de yapılan Balkan şairleri buluşmasının, bundan sonraki yıllarda, diğer illerimizde de yaparak sürdürme kararlılığındaız.

Köstence buluşmasına katılan şairlerimizin her yıl yapacağımız şiir buluşmalarına yeni şiirleriyle katılmalarını umuyor, birlikteliğimizin sürmesini diliyorum.

Köstence şiir buluşmasına emek veren, büyük bir sabır ve özveriyle programın tamamlanmasına katkıda bulunan düzenleme kuruluna, kamu ve özel kurumlarımızın çalışanları ile yöneticilerine şükranlarımı sunuyorum.

Dursun Ali ŞAHİN

Edirne Valisi

Canan Özer (Prizren-Kosova)

Canan Özer, 7 Aralık 1995'te Prizren'de doğdu. Abdyl Frasheri İlköğretim Okulu'nda eğitimini başarıyla tamamladı. 2014 yılında Gjon Buzuku Fen Lisesi'nden mezun oldu.

12. Uluslararası Sapanca Şiir Akşamları, Uluslararası 1. Balkan Türk Şairleri Kırcalı Buluşması, Uluslararası 3.Balkan Türk Şairleri Prizren Buluşması, Akademi Rumeli gibi etkinliklerde Kosova'yı temsil etti. Şiirleri Balkan Türküsü, Köprü, Tmolos Edebiyat dergilerinde ve çeşitli şiir seçkilerinde yayınlandı. İstanbul Üniversitesi Türk Dili ve Edebiyatı bölümünde birinci sınıf öğrencisi olarak öğrenim görmektedir.

Şiir kitapları: "Meleklerin Kokusu" (2009), "Meçhul Şaire" (2012)

Adın Kaderimde Yazmıyor İşte

Dur yapma diyemem, gitme, vesair
Eminim bir hayır var bu gidişte
Bir sözcük bile yok, yok sana dair
Adın kaderimde yazmıyor işte

Bu çiçek seninle solmalı diye
Yüreğim seninle dolmalı diye
Kaç kere okudum olmalı diye
Adın kaderimde yazmıyor işte

Yaram da sen idin içimde, yar da
Sen sular içinde ben ise harda
Nice hayallerin içinde var da
Adın kaderimde yazmıyor işte

Su olup umuda doğru aksam da
Har olup kendimi bile yaksam da
Yazmalı deyip de kaç kez baksam da
Adın kaderimde yazmıyor işte

Her şeyden daha çok benimsediğim
Soran tüm dillere benim dediğim
Yıllardır dilimden düşürmediğim
Adın kaderimde yazmıyor işte
Nice defterlerin üstüne yazdım
Nice ağaçların göğsüne yazdım
Bunlar da yetmedi gönlüme yazdım
Adın kaderimde yazmıyor işte

Yarini canında taşır yar ama
Sen yaralar kattın bunca yarama
Başka bir kaderde belki var ama
Adın kaderimde yazmıyor işte

Hadi git her sözü gizemli, sırlı
Hadi git gönlümü zapt eden hırlı
Belki de böylesi daha hayırlı
Adın kaderimde yazmıyor işte
Belki de bir hayır var bu gidişte
Adın kaderimde yazmıyor işte

İnsafsız

Yüreğim sevmeyi tekrar, sanki bir
Bir daha dener mi sandın insafsız?
Giderken içimde kabaran kibir
Sevgimi yener mi sandın insafsız?

Gözümden boşalan sellerle akıp
Bir kibrit çakıpta içimi yakıp
Beni yangınlarda böyle bırakıp
Kaçmayı hüner mi sandın insafsız?

İçime hapsolmuş senli her anı,
Alevler içinde yanan sol yanı,
Gelipte narında yakıtın canı,
Gidince söner mi sandın insafsız?

Yokluğun gecedir gündüzü boğan.
Güneş değil, sendin günüme doğan!
"Dönerim" deyipte gittiğin o an;
Gidenler döner mi sandın insafsız?

Beni vazgeçirip sevgi ahđımdan,
Adını silip de kara bahtımdan,
Pamuktan yumuşak gönül tahtımdan
Sevgini iner mi sandın insafsız?
Kısaca bir veda edip yürürken,
Hasret tetiğini çekip vururken,
İçimde şimşekler çakıp dururken;
Gözyaşım diner mi sandın insafsız?

Gitmiş Olsaydın Bari

Aşkın tadına yeni alışmışken damağım,
Aşka kurban edildim, buydu senin adağın!
Gönlümün pareleri yerlerde, darmadağın,
Aşkını toplayıp da gitmiş olsaydın bari...

Tüm dünya sustu sanki, ne bir ses, ne bir seda.
Böyle sessiz gelmiştin, aynı sessiz bir veda!
Çok değil üç hecelik diyemedin "elveda",
Son sözü söyleyipte gitmiş olsaydın bari...

Biliyorsun ömrümüz geçecek hep amanla,
Gözlerimiz dolacak ağlayan bir kemanla,
"Nasılsa başkasını bulur" deyip zamanla,
Gönlünü eyleyipte gitmiş olsaydın bari...

Belki başka ülkede, belki başka illerde,
Belki başka eller de gözlerimi siler de,
"Unuturuz" deyip de nasıl olsa ilerde,
Kendini kandırıp da gitmiş olsaydın bari...
"Gözyaşı" diyorlarmış yüreklerin lisanı,
Unutma kısa süren yağmurum, bu Nisan'ı!
Bavuluna koyup da o değişen insanı,
Yarimi andırıp da gitmiş olsaydın bari...

Senden aldığım resim aynamın kenarında,
Baktıkça tutuşurum, yanarım aşk nârında!
Kalan tek hatramı taşıyıp da yanında;
Resmimi saklayıp da gitmiş olsaydın bari...

Söyleyecek birşey yok gözler söyler saklıyı,
Bilemedim sevdada ne suçlu, ne haklıyı.
Aşkımıza adanmış o yüzlerce şarkıyı;
Hüzüne salmayıp da gitmiş olsaydın bari...

Nerede deli aşık, nerede yârim, hani?
"Unuturum" derim de "unuttum" demem yani!
Anladım gidecektin, olamazdım da mani,
Beni de almayıp da gitmiş olsaydın bari...

Dem

Oturalım hele bir karşı karşıya,
Üşüyelim, hüzün sarsın.
Bir of çekersin, savrulur kağıda içimde sararmış tüm şiirler.
Sıklırsan, martılara birkaç parça umut atarsın..
Birer çay söyler,

Sonra susarız istersen.
Ama bırak çayımızın dumanları sarılsın birbirine,
Gözümüz nemlensin...
Yandıkça gönlümüz, sevdamız demlensin...

Okumasın Seni Benden Başkası

Bir ucuz romandır, hikaye belki,
Şiir olamaz ki senden başkası!
Kalbime kazınan bir şiir ol ki;
Okumasın seni benden başkası!

İçimde esiyor bir seher yeli,
Gözlerin gözüme "sevdim" diyeli.
Yüreğin kalbime ne kafiyeli,
Okumasın seni benden başkası!

Ben bile kendimde yokken bendesin,
Yabancılık çekme sen evindesin.
Sakladım, ruhumun sol cebindesin,
Okumasın seni benden başkası!

Duymasınlar diye sessizce yazdım.
Resimlere çizdim, sözlere yazdım.
Günlüğüme değil, gönlüme yazdım,
Okumasın seni benden başkası!

Razıyım ömrümü kaplasın elem,
Razıyım seninle bitmesin çilem.
Bitmesin bu şiir, bilmesin alem
Okumasın seni benden başkası!

Tüm gözler kör olsun, kulaklar sağır,
Göğüs kafesimde kuş gibi bağır!
Tüm diller lal olsun, sen beni çağır;
Okumasın seni benden başkası!

Bilirim o eşsiz ruhun bir esin,
Kimseler bilmesin seni neycesin.
Adın "şiir" senin, iki hecesin
Okumasın seni benden başkası!

Seninle bedeldir bir anım asra,
Kaşların ötreidir, kirpiğin esre.
Gözlerin gördüğüm en derin mısra
Okumasın seni benden başkası!

Yanağında gülüşünden yadigar
Kalbimi durduran iki virgül var!
Sen bana yazılmış bir şiirsin yar;
Okumasın seni benden başkası!
Alnuna yazılmış bir şiirsin yar,
Okumasın seni benden başkası!

Cidem Narcis Braslaşu (Köstence-Romanya)

Köstence'nin Mecidiye kasabasında 2 Kasım 1981 tarihinde dünyaya geldi. Çeşitli dergilerde yazıları, makaleleri, şiirleri Romence ve Tatarca olarak yayımlanmaktadır. Çeşitli gazetelerde makaleleri ve manzumeleri yayımlanmıştır. Romence, Tatarca ve Eski dilde olmak üzere toplam 21 kitabı bulunmaktadır.

Salışaman

Kalbnim men saraylar kalayman
Bütün hastalarga melem bolamam,
Okullarda ballarnı okutaman,
Şöllerde bol tukumnu şaşaman.

Öksiz ballarga urbalar tiğemen,
Genç askerlerge yemekler pişiremen,
Bahçedeki tomrik şeşeklerni sulayman,
Salışkanda toktap artıma karayman.

Hepsı hayal. Ne köriyim?
Salışmaknı Allahtan istiyim.
Maga nasib bolgan yazmak,
Şayıtip soydaşlarıma yakın bolmak.

Memleketim

Senin kucagında tuwdım yetiştım
Topragın gıdalarıman men ostım
Bol meyvalarınman nimetlerinmen
Şımarttın meni guzel memleketim

Altın kaznesidir senin dağların
Yeşil yipektir şollern bayırların
Em guzel em zengındır karpatların
Şalışkan em insaplıdır insanların

Bilgilerimen canı collar aştılar
Zindan yerine aydınlık şaştılar
Bo başarlarga tatarlarda kırıştıler
Yuksekk maksadlarga insanlar birleştıler

Birlikte Romanyanı süyemiz
Onun namun uzaklarga aketemiz

Gururman aytaman: "Men tatar kızıman
Romanyanın çaş guzel bir fidanıman"

Gafil Kul

Uyan dostum gafletten uyan!
Azrail acimadan can alır inan!
Tandan uyanır bütün, insanlar kuşlar,
İbadet etip, tewbe etip, tesbige başlar

İalvarırlar dağlar, taşlar, ağaşlar
Kayırlı omır, kısmet dep kun başlar
Bu dünya fanydır iş aldanma
Ozinden başkasınada inanma!

Merhametli Allahım meni afu et
Bogışla em gunahlarımı ret et
Suygen kulların arasında bolayım
Cennet kuşu bolıp tam ortaga konayım

Nasiyat

Tanrı doğrılıknı haklı korer
Sen sabır etmege bilsen
Beklemeknı zorlı sanma
Bolıp bolmacakkada kanma!

Günakâr bolıp usanma
Mıradın keşikse iş cılama
Bır kımsege fena karama
İncıtıp gonilde cıkma

Allah meni kararlagandır
Her areketke karar algandır
Zor zamanda yetişir imdatka
Saibtır Allah er dermanga

Her sozde bir nasiyet bar
Er sadakada bin bir kair bar
Okup, nasiyatlarını bek sesle
Bilgilerimmen haklaknı süsle!

Tuşunce

Olumsuz hayat bermegen Allah maga
 Bergen dogru tuşunmekni ciddi bolmakni
 Tanrıga inanıp, guvenıp koruşmakni
 Ahret kunun kelegeğine inanıp yaşamakni

Kuvetli kudretimmen karşılamakni
 Hayatın her alne lâik col tapmakni
 Sağlam tüşüncemen mutluluk kurmakni
 Her muradıma kavuşmakni

Yedı kat kokten melekler kelse
 Binlerce yıldızlar yerge tuşse
 Kaderın yazganın hoş kormek
 Sabırman karşılamak kerek.

Emel Emin (Köstence-Romanya)

Şair ve üniversite hocasıdır. 12 Ekim 1938 Dobrici, Bulgaristan doğumlu. Sofya Türk Pedagoji Lisesi ve "Kliment Ohridski" Üniversitesi'nin Dil ve Edebiyat Fakültesi, Türk Dili ve Bulgar Dili Bölümü mezunudur. 40 yıl zarfında Türk Dili ve Edebiyatı hocalığını yapmıştır.

Yazdığı Eserler: "Umut", "Arzu", "Hanımeli", "Güz Manzaraları", "Sevgili çocuklara", "Divan Esintisi", "Romanya'da Türk Dili Öğretimi Metodbilimi", "Pratik Türkçe" ve "Başlangıçtan İkinci Dünya Harbine Kadar Türk Edebiyatı".

Halen Türkçe ve Rumence olarak gazeller kitabını basıma hazırlamıştır. Şiir ve makaleleri "Renkler", "Türk Dili", "Çığ", "Mozâik", "Hakses", "Poezia", "Ex Ponto" dergilerinde basılmıştır.

Ödüller: Romanya Azınlıklar Kurumu'ndan iki kez ve Rumen Yazarlar Birliği'nde de ödül almıştır.

Türk Şiiri

İncelemeğe girdim Türk şiiri tüneline
Ve rastladım dünyanın en uzun manzum eserine.

“Manas” parlıyordu uzak atalar diyarında,
Tarihimizi anlatıyordu destanlarımızda.

Yesevî dindar, insaniyete çağırıyordu,
Mevlâna ve Yunus, yükseklikle seçiliyordu.

Ağır, derin, felsefe, kabiliyet dolu Nevai,
Babür'e kalemi yanında kılıcı gelir hevai.

Zekâsiyla anılmıştı halk arasında Fuzûlî,
Gazelleri sarfedilmiş emek değildi fuzuli.

Yaman ozanmış da bu Karacaoğlan yamanmış,
Yüzyıllardır halk yüreğinde derin iz bırakmış.

“Sultan-ı şuara” unvanını kazanmış Bâkî
¶ark felsefesi parlıyor eserlerinde baki.

Güller oturtmuş edebiyat bahçesine Nedim,
Güzellik şiirleriyle olmuş sultana nedim.

Kusurlarını fark etmiş baştakilerin Nefî,
Haksızlığa, riyakârlığa darbeymiş nefreti.

İsyankâr hakırmış hürriyetsever Namık Kemal,
Şiirlerini takdir eder, akli olan kemal.

Gazel, oyun, hicivle nam kazanmış Ziya Paşa,
Ey feylezof şair, eserlerinle sen bin yaşa !

Hanımuna ciltler hasretmiş asilzade Hamit,
Az değişikliklerle aruz veznine kalmış sabit.

“Göz yumma güneşten ne kadar nuru kararsa”,
Yirminci yüzyıl şairler yetiştirmiş bunca.

Yahya Kemal değer vermiş eski edebiyata,
Meş'aleyi devretmiş şerefle genç kuşaklara:

“Eslâf kapıldıkça güzelden güzele,
Fer vermiş o neş'veyle gazelden gazele.
Sönmez seher-i haşre kadar şiir-i kadim,
Bir meş'aledir devredilir eden ele.”

Mehmet Emin Yurdakul değer vermiş şaire,
Yerini tespit etmiş şiir hazinesinde:
“Bırak beni haykırayım! Susarsam, sen matem et!
Unutma ki, şairleri haykırmayan bir millet,
Sevenleri toprak olmuş öksüz çocuk gibidir.”

Evladım

Bir kafa, beyni henüz uyuyor.
Bilgi dolduracağım,
dünyayı tanımak için.
İki tombul, adelesiz el,
Nasırlı yapacağım,
hayatı kazanmak için.
Bir küçük, küçücük kalp,
Sevgi dolduracağım,
Tutuşturacağım,
meş'ale yapacağım,
aydınlık saçmak için.

İki Göz

Başka bir şey görmeden bakan iki göz
Seneler ardından bakıyor,
aynı yerde,
aynı şekilde.
Seneler ardından
Başka bir şey görmeden bakan iki göz
aynı yerde,
aynı şekilde,
duruyor içimde.

III

Şiirsevenler bu gün de incelerler gazeli.
Tekrar okudukça gönül takdir eder gazeli.

Şairler ne ustalıkla yazmışlar beyitleri,
Kabiliyet, incelikle süslemişler gazeli.

Gözlem, düşünce ve sevgileri saygıya layık,
Yüksek duygularla, ahenkle dizmişler gazeli.

Gıpta ediyorum, gurur duyuyorum onlarla,
Zevkle okuyorum günümüzde dilber gazeli.

Methiye dizmek isterdim gazel şairlerine,
Eda, bulabilsem methedecek sözler gazeli...

Klasik Müzik

Klasik Osmanlı müziğinden konserler
dinledim,
Gönlümün derinliğine işlediğini sezdim.

Ağır havayla dolaştım atalar sanatını,
Felsefeli, aruzlu divan edebiyetini.

Batının operası, oda, senfonik müziği,
Yüreğimde bırakmıştı derin güzellik izi.

Klasik Türk müziği de sesleniyordu
tarihten,
İnce ruhla, yüz yıllarca söylenen
eserlerden.
Doğu ve Batı müziği yanyanaydı
yüreğimde,
Başka renkte, şekilde açan çiçek
demetinde.

Fatma İbrahim (*Varna-Bulgaristan*)

30 Mayıs 1984 yılında Razgrad'ta doğdu. Çocukluğu Razgrad ilinin Kroyaç (Hasan Terzi) köyünde geçti. Lise öğrenimini Tırgovişte (Eski Cuma) şehrinde, Ekonomi Enformatiği Meslek Lisesi'nde tamamladıktan sonra lisans ve yüksek lisans eğitimini Varna Ekonomi Üniversitesi'nde gördü. 2008 yılından beri Varna'da, ticaret sektöründe faaliyet gösteren bir firmada çalışmaktadır. 2012 yılında Şumnu Üniversitesi Türk Dili ve Edebiyatı Bölümü'nün yüksek lisans programından mezun oldu. İlk şiirlerini 2013 yılında yazmaya başladı ve Varna Sabahattin Ali Halk Kültür Evi Edebiyat Grubu üyesi olarak aynı yıl Şumnu Nazım Hikmet Kültür Evi'nin düzenlediği Genç Kalemler Şiir Yarışması'na katılıp ikincilik kazandı. 2014 yılından bu yana Varna Türk Kültür Derneği üyesidir.

Anlat

Al kalemi eline, anlat dünyayı ve kendini.
Elbet olur okuyan seninkine uyan cengi.
Anlat, vardır bir yerlerde fikrine fikir dengi.
Yoksa da dışa vurmuş olur içindeki döngü.

Anlat neden dert dermana gücenir
Ve de nasıl kalem kağıtta tükenir.
Anlat yanakların neden ıslanır
Ve de yağmurda kalan demir bile nasıl paslanır.

Anlat bir hissi vurgulayan bin kalemlik duyguarı;
Sonra silgiyle boşalan sayfalarda canlanan yep yeni
bulguları.
Anlat doğayı, canlıları, yitirilen delikanlıları ve hükmeden
eli kanlıları.
Kalemi yoran sessizlik ötesi, anlamsız gelir her kelimesi.

Din, Dil, Irk

Aynı dünyada ayrı dünyalar yarattık;
Damarlarında akan kan dedik meziyetsize kıymet kattık.
Ten rengine göre kişiye önem verdik;
İnsani değerleri çignensin diye yere serdik.

Tek fikri savunduk anlaşılamadık.
Biz aşikar olanı mı kavrayamadık?
İşimize mi geldi görmezden gelmek;
Başımıza gelmeyince fark etmemek?

Dürüstlüğü, yardımlaşmayı ve paylaşmayı öğretir tanrılar.
Sevgi, aşk, umuttur dillerdeki en güzel kelimeler.
İklim şartlarından belirlenir çizgiler ve renkler.
Ya içimizdeki iyileri ve kötülerini ne belirler?

Aramızdaki başkalık din, dil, irk;
Manasız gelir bizi ayıran şeyler olsa da kırk.
Temelinde düşüncelerin insanlık olsa;
Adalet haklının yanında dursa.

İşret

Tapılan şişelere ibadet işret.
Ne acı olmak cumle aleme ibret.
Sevenler mahkum edilir feryatlara,
Bin nasihat biçare heder hayatlara.

Yalancı teselliler devaları bezdirir,
Nice ocaklarda fırtına estirir.
Oldukça onlara arzu ile uzanan eller
Kalpler kırılır, sağlam kalır kadehler.

Yudum yudum boğuluyor bilinçler,
Hakikatten vazgeçirmiş, kutluyor sahte sevinçler.
Aldatıcı alevlerle doldurulur boşluklar.
Gerçekler serap, asıl sarhoşluklar.

Ne Kadar Kolay

Yer yüzünde bir insan var olsa bile bir zihin olmaz.
Birikir yaşananlar düşünceler oluştukları gibi durmaz.
Acı tatlı anılar koparır bilinçte fırtınalar.
Aynımı aynı ummak ... beyhude ayna tutmak.

Olumsuzluklardan bir seri, elde mi davranmamak fevri?
Dünyaya kendi pencereden bakmak ne kadar kolay;
Lakin kabullenmeli, iki yüzlüdür her olay.
Herkes kendince haklı, herkesin hesabı farklı.

Bir gün dün bu günle çelişir.
Usulca fikirler yer değişir.
Zamanla elbet zikirler de gelişir.
Bu günü baki sanmak yarın da can çekişir.

Ne Tuhaf

Bir faniye ne gerek
Güne başlaması için gülümseyerek?
Korumaya onca yöntem kullanılır, fakat ilginç,
Mutluluk daha yakın uzakta olunca bilinç.

Ne mal, mülk, ne enflasyon;
Tek gerçeği kuru daldan direksiyon.
Yoluna çıkan herkes bu hülyanın parçası,
Yani hayali otobüsünün yolcusu.

Yitirdiklerinin farkında olmamak,
Belki işin sırrı fazla kafa yormamak.
Küçük bir çocuktan farksız kırkı.
Engeli kalp kınlarına karşı zirhü.

Yıldızlar gökte parlaya dursun, sen uzak kal.
Onun imgesi kuru bir dal.
Alırken verir, verirken alır, ne tuhaf yaşam.
O, her sabah karşılaştıklarımın en neşeli insan.

Güner Akmolla (*Köstence-Romanya*)

Kırım Tatar Yazarlar Birliği üyesi ve Romanya Yazarlar Birliği üyesi olan Akmolla, 1941 yılında Aqbaş Tatar köyünde dünyaya geldi. Romen dil ve edebiyatı öğretmenidir. Kendi yazıları ve çevirmelerinden oluşan 50 kitabı vardır.

Qvo Vadis?

Qırımtatar ruhunun sessiz renkleri
Romenlik ruhunda yarattı menü.
O menüm milletüm, sürülüp ezıldı,
Baqırdıda sustı, qaynadıda candı...

İnsanlar, cıgıtlar, qurbanlar, epısı tatar,
Kelıpte kettiler qazıp dert şuqurım!
Meraqman qartaydım, Vatan, dep, Qırım!
Qayerden alarman serbestlik sırn?!

Qırımtatar ruhunun sessiz renklerin
Tamğalap ketemen ebediy sonlarğa...
Qırımtatar ruhına borçlı qalğanda,
Romen ruhına tayadım destanın...

Şanlı Azaplar

Azap degen türk ordısı qurğan koyın sırtında
2012 – de biz oturtamız tarih için taştan qaya.
Dünya ustı guldesteler açılğan Azaplar'da
Biz bo yernı merkez ettik öz milli dünyamızda!

Koy balaban, baylar ketip mekteplerde oquylar
Dobruca'nu em Qırım'nu Tatarlıqqa baylaylar.
İstanbul'man Berlin colı Azaplar'dan başlana
Mında kelip toplaşalar - Vatan Dava canlana!

Ozenbaşlı qaşıp kele binden fazla tatarman
Men olarnı sıpra, bostan, torıme de salarman.
Toylar bola, bayram kele tilge-dinge sarılıp
Avrupa'ğa qolın sala, col aşıla, Azaplar'nu tanıtıp!

Dertlı zaman marebenın sonın bizge bağışlay,
Komunistler cerleşkende, koyde tatar qaltıray!
Bulut qara, canıq söndi, kun batar hep uzadı,
Bırıncıde koy balası Necip Şehit qapaldı!

Yuqlay şımdı mezarından bizge quvet bağışlay,
Öz koyınde canıp-söndi, Vatan uşın cabalap!
Onın colın tutqan aydın, erkek, hanım mahpuste,
Tatarların milliy cenki Dobruca'da şay pite...

Mustecep'men col aşıldı, Salya, Mendu, kelın Sultan,
Malık, Şaip, Teufik, kiyevler, Anıs oca, Azaplardan!
Bizde bugün – bala, torun, tarih colunda barmız,
Olar için , millet için, Vatan için - ABIDENI quramız!

Tatar Koyı

Er bır yağı bayır, şayır, tatar koyı aşıla,
Kara Deniz oğa yakın, ortasında su ağa.

Akşam ustu koy cangıray şolden kışler kelgende,
Lakşa suwı otta kaynay, at araba cürgende.

Ekındide koy tırile, er kez cuwra işine,
Kazan, şolmek şangırdatla, et kızara sınıde.

Ayvanların sesi kırışa, bızaw, kozı, suw bekliy,
Kole ustun aktaralar tawık, şıpşe, kaz, pepiy.

Ocıklardan duman dırı kokke kadar yuksele,
Kışke ballar kona başına bırlıy-bırlıy tızile.

Taşkalawlı kuyu cırlay, yıldızlarga seslene
Su totıra şaylı alam, em komşıman eglene.

Anam cakkan lambaşığın, ot ustunde may kazan,
Ulkum pışken kokıların etraf komşılar tuygan.

Ablam ketken dağıtmaga ulkumlarını uy uyden,
İtler oga ses bermiyle, karanlıklar ep osken.

Koralarda terek astı dım karanlık bolganda,
Yorgun koyun sesi tınıp, yukularga dalganda,

12

Kok ustunde, yarım aynın cangına kım karay?
"Yarem anda, men munda dep", delikanlı, kız cırlay.

Boday aruw tatar koyı Dobruca'da bar edı,
Koz aldında, hayallerde yaşay artık koy şımdı...

Balalıkta eski kunler duygularını sızlata,
Tarih boldın, tatar koyı, unutulmaycak hatıra!

Mekteplerde tatar tılı okulmaycak degende,
Camilerde artık duwa-mewlut yasak emrinde,

Zenginlerin tarlaların kooperatif etkenson,
Uylerne kızıl parti kuvetleri kelgenson,

Okuganlar, millieteiler mahpuslerge kergenson,
Turk bolganın, dinin, tılın, bır bırımden saklaganson,

Kolonistler yerleşkenson, o koylerde ne daht bar?
Bolay koştı, zordan kaşıp, kasabaga tatarlar!

Onday aruw tatar koyı Dobruca'da bar edı...
Cüregimde artık yaşay koyın kalkı, adeti...

Bızım koyde, loksa ciyin, tış musurler, o, toylar,
Dertlı bolgan cenazeler, koy toplagan dualar...

Unutmayman Dobruca'nun tatar koyun hayalın,
Barlığımı yaşattırgan koyım kalkın, ocasın.

13

Balalıkta arkadaşlar dağıldılar duniyaga,
Oyunlarımız, tapmaşalar, kawgalarımız kayda?

Bonday aruw tatar koyı Dobruca'da bar edı,
Azbarları kunge aşık, beyaz kalaw, kul beti,

Taw ışinde tepreş kunu, kureş bolgan meydanlık,
Kaydasınız, balalıkta oynay curgen serbestlik?

Er bır taraf bayır, şayır, toprak collar aşıla,
Kara Deniz onday yakın, koy aldında suw aga...

Ekı komşı tatar kalgan, yavurlar ortasında
Muzeu bolgan eskı camı, osken otlar mezarda!

Kayıb boldı tuyulmadan, kayıp boldı tuwgan koy,
Dort bır yaka ketti kışler, unutuldı artık soy!

Onday aruw tatar koyı Dobruca'da bar edı,
İnanınız, tatar koyı, Dobruca'da bar edı...

Doqız

Doqız ay geşti okupatsyadamız
Kelmedi beklegen qaber doqız ay
Bar ordi ustumde, bızler canamız
Tuvmadı kuneş, milletim cılay!

Bar eken bır imza, qurtuluş imzası
Hanımız bilgen, tarihnın dönmesin
Bin yedi yüz seksen üç serbest yazılı
Tatar qapamaz qurtuluş cölini!

Nevaqıt çarlıq bastırğan Qırımnu
Şahingiray imzasın serbestke sala
Katerina ordıman sarğan senesi
Bağımsız satne bır col ayıra!

Ne kunler, Allayım, qarannıq asır
"Tercüman" ışgın caltırıp tuva
Ne tarla, ne mektep, ne sonsuz sabır
Dünya tız şoge tatarın qara bahtına...

Kozımnu ağızıp qulağım aştım
Qurtarğan qol ya ses mı qaradım?
Doqız ay boldı qorqını şolge attım
Qolima koz yaşım denızday aqtı

Ay mı? Kun mı?

Ay mı saqlanğan kuneşten uzaq?
Kun mı qapalğan bulutqa tuzaq?
Cavun mı cavdı, qan mı yoqsa?
Kim biler, kim keler sağa yardımğa?

Bulutlar şay geze qarannıq collarda
Dalğalar koklerge turmadan urula!
Kim yazar yamanın etken azabın?
Davanı korecek quvvetnu kim ala?

Kuneş mı, ay mı, kokte cöytilğan?
Denızde dalğalar qan bolıp şarpına
Mahpusler, surgunler, qapalı cöllar
Kim keler, kim aşar dava tatarğa?

Ket bulut, cat dalğa, olmesin TATAR
Öz Vatan qorulsın, ossın balalar!
Ay tuvsın, ay batsın, kuneş caldasın
Şo aşık koklerge Qırım cırlasın...

Hayat Memiş (Köstence-Romanya)

1990 yılında Romanya'nın Köstence şehrinde doğdu. İlk ve orta öğrenimini Köstence'de tamamladı. Bükreş Carol Davila Tıp Fakültesi'nde öğrenimine devam etmektedir. 14 yaşından bu yana şiir yazan Memiş'in şiirleri çeşitli dergilerde ve antolojilerde yayımlanmıştır. Birçok şiir festivali ve etkinliğine katılan şairin dört şiir kitabı bulunmaktadır.

Dudaklarımda Bir Yürek Sızısı

Çağırıyorum, mutluluk! Gel... Yaklaş bana!
Aradım seni senelerce denizde, dalgada
Daldım, kendimi unutarak sonsuzluğuna
Ve bulmaya çalıştım bir umut sandallarda

Onlar da benim gibi kaybolmuşlar burda
Dillerinde yanan o eski ruhlu şarkılarla
Berraklığı arzuladılar şiddetli sularda
Unutularak onları saklayan anılarla

Anlamsız tek nakarat geçmişi süsleyen
Ve sonsuzluğa uzanan umutla beslenen
Yıpranmış sevdalardan haber bekleyen
İzlerdir o sandallara suskunlukla seslenen

Ve vurulmuşlar bu limandan o limana
Kapılıp güzel masallar fısıldayan rüzgârlara
Benim gibi unutulmuşlar... Soruyorlar bana
Umut bağlasınlar mı Güneş'li yarınlara?

Benim gibi engin denizlerde kaybolmuşlar
Yollarından izlerini silmiş sert rüzgârlar
Gözlerim avunmaya çalışır... Alın yazısı
Ve dudaklarımda keskin bir yürek sızısı...

Hayattan Bir Adım Ötede

Hayatın hızla yanımızdan geçişini izleriz
Geleceği değil, hep geçmişini tercih ederiz
Geçmiş kilitsiz eski sandık, karanlıkta saklı
Her saniye yankılansa bile aklımızda adı

Adım adım izler bizi soğuk gölgeleri
Çekmez üzerimizden siyah gözlerini
Kaçmak isteriz bazen, sonra vaz geçeriz

Zamandan kaçarken ya da ona doğru yürürken
Aynı zamanda nefret ederim geçmişini özlerken
Uğraşmak anlamsız kaçış yok yağmurlardan
Çağırmamız nafile Güneş kendiliğinden doğar

Gülümseyelim yeter, ısıtsın yorgun yüzlerimizi
Şevkatli kollarıyla kurutsun ıslanan ümitlerimizi
Sonsuzlukta mutluluğu aramaya lüzûm yok
Çünkü sevgi hayattan bir adım ötede...

Hiçbir Şey Değil Olduğu Gibi

Aynı nefesle, eskisi gibi bir yürekle
Korku tanımayan, engel görmeyen
Denizlere sığmayan bir dalgayla
Geldim, aynı yere, belki bir adım öne

Zirveler değil bana uzak görünen
Ne bulutlar, yağmurlarını esirgeyen
Ne onların ardında saklanan Güneş
Bana hiçbirşey değil olduğu gibi eskiden

Sözlerin anlamından yoksun kaldığı
Sevdaların tılsımından ayrıldığı
Şimdilerde dinlemiyorum şarkı sesi
Eskisi gibi değil kemanların çaldığı

Geleceğimin geçmişinden soyundu
Hayallerim, hüsrânlarım susturuldu
Sustular ben onlara çağır oldukça
Ağır bulutlarımı rüzgâr kovdu...

Kalemim

Zamanın tırmaladığı ellerimde çizgiler
Fenerini söndürmüş umudumun keder
Yalnızlığı yüreğime dikmiş kaderin iğneler

Bayramlarım saklandı çocukluğuma
Anılardan haber yok...sandıklarda
Noktalar kondu uzun sonsuzluğuma

Güneş ışığı bile terketti odamın duvarını
Çiçeklerimi soldurdu bir sonbahar ruzgârı
Ben ise sessizlikle besliyorum içimin haykırışını

Anlamı itirildiği için sükûnete bürünse sözlerim
Hüsranlar tüketse de mürekkebin kalemimin
Son damlası ebedî atar umudu kalbimin...

Sonsuzluğa Uzanırken

Milattan önceydi gözlerimizdeki umutsuzluk
Belki de mağlubiyetimiz saklıydı kaderde
Sayfalara masalımız yazılmadan önce

Huzuru tanımadan korkuttu huzursuzluk
Belki de bu yüzdendir gönül eziyetlerimiz
Kaçışlarımız ve çıkmaz sokaklara girişlerimiz

Yarı ak yarı kara yaratılışımızda mı çelişki?
Belki de kapılmamızda sonsuz arayışlara
Ya da geç kalışımızdan mıdır mutluluğa?

Can çekişmemiz suretimize yansın da
En derinimize nakşedildi sefilliğimiz
Sonsuzluğa uzanırken ki yenilişlerimiz...

İkbal Kara Sali Osman (Gümülcine-Yunanistan)

1976 yılında Yunanistan Gümülcine'de (Komotini) doğdu. İlkokulunu Sirkeli (Filira) köyünde tamamladı. Orta ve lise öğrenimini Tekirdağ İmam Hatip lisesinde bitirdi. Üniversite eğitimini İstanbul Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakültesi Uluslararası İlişkiler Bölümü'nde tamamladı. Trakya Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi'nde Uluslararası İlişkiler Bölümü'nde yüksek lisans yapmaktadır. Sirkeli köyünde ikamet eden İkbal Kara Sali Osman, ticaretle uğraşmaktadır. 2012 yılında Dostluk Eşitlik Barış Partisi'nin Gençlik Kolu Başkanlığı ve 2013-2014 yılları arası yönetim kurulu üyeliğini yapmıştır. 2014 Avrupa Parlamentosu seçimlerinde Dostluk Eşitlik Barış Partisi'nden Avrupa Parlamentosu milletvekili adayı olmuştur. Evli ve 3 kız babasıdır.

Bir Sevgi De Sen Kat Canım

Bu alem, gözyaşlarıyla sulanmış yaman bir tanım.
Dayanamıyor kırık yüreğim bende bir insanım.
Taş olsam da uzun yollarında, olmasa da kanım.
Vatanım için gönülden, bir sevgi de sen kat canım.

Tefekkürden yorulmuş, iki el içinde kederli başım.
Düşüncelerim çift, aralarında sürer amansız savaşım.
Yokuşlardan çıkılır çaresiz, hasret içinde yoldaşım.
Amansız savaşa barış için, bir sevgi de sen de kat canım.

Gündüzüm de gecem yaşanmış karışık zamanım.
Azap çektiren çilelerle çaresiz dermanım.
Keder bu ahlar çekmekle geçer benim her anım.
Feryatsız günler için, bir sevgi de sen kat canım.

Bir sevgi ki Yunus'unun torbasından alalım
Alem alem gezip gönüllere sevgi salalım.
Dönmem sevgi yolundan, ölüm olsa da fermanım
Yunus'un torbasına bir sevgi de sen kat canım.

Bosnam

Batan güneşi kim bir daha doğduracak
 Kuruyan denizi hangi el dolduracak
 Boynu bükük bir çiçektir, soluyor Bosnam
 Hangi gözyaşı bu çiçeği sulayacak

Dünya sarsılır yer yerinden oynar.
 Ağlayan beyinler çileden kaynar.
 Köpeğe avdır yaralı kuş Bosnam
 Senin için söyle hangi göz ağlar

Bacımın çekip almışlar iffetini
 Duyan yok mu? Şu köpeğin zilletini
 Başımın örtüsü gibi nurdur Bosnam
 Yırtacak yok mu bunların defterini.

İnciltmişler Avrupa'nın narin gülünü
 Kana bulamışlar, ırmağını, gölünü
 Gözü yaşlı bir bebektir, üzgün Bosnam
 Avutacak yok mu? Şu kırk gönlünü.

Ağla Bosnam ağla, gözyaşın sele döner
 Korkma ver canını belki buna dur derler
 Mezarımın başındaki taşındır Bosnam.
 Görürler de belki bir fatiha okurlar.

Düşündün Mü?

Yetimin bir lokma ekmeğinden arttırıp verdiği şu nimeti
 Yükselttik planı dirhem dirhem ortaya koyduk hizmeti
 Zaman içinde alın teriyle açtık bu hayırlı mabedi.
 Arayıp bulamadıkları saadeti, bizde bulan hazin milleti
 Düşündün mü? Allah'a doğrudur bunların hicreti...

Tebessümdeki Buruk Veda

Titrek ellerimle, yazdığım şu mektubu gül yüzlü yarime.
Kırpıklarından süzülen gözyaşlarım silsin isterdim.
Yeşil bakışlarından yorgun düşen bi-çare halime.
Şu yaralı gönlüme bir fuzuli insin isterdim.

Yürüsün

Kara kış gelir de konar, dallarıma hüznün çöker.
Kuşlar, güzel rüyalarımın alır başını göçer
YARRABBİ gel gir, sen gönlümün gülen nurlu yüzüsün.
Rüyaların kuru dallarına baharın yürüsün...

Gecenin karanlığı, beyhude bir gençlik başıboş
Hangi çukurdan tutup da çeksem ellerinden sarhoş.
Kalmaz bu bedende, ey! Mecalim, sen acı yüküsün.
YARRABBİ senin emrinde parlayan gençlik yürüsün.

Dumlupınar yollarında şahlanan kara atlı süvari
Anasını yıllarca sırtında taşıyan Veysel Karani
Yunus Emre'nin bağrından kopan tek gülü ve bülbülüsün.
YARAB hançerin saplansın kalbime, sana canım yürüsün.

Mehmet İrfan Başpınarlı (Köstence-Romanya)

1 Ekim 1989 tarihinde doğdu. Çocukluğunu orta okula kadar Romanya'nın tek Türk köyü olan Başpınar'da geçirdi. Lise yıllarında şiir yazmaya başladı ve şiirlerinde adının yanına Başpınarlı'yı da ekledi. Kemal Atatürk Ulusal Koleji'nden mezun olduktan sonra İstanbul'da, Boğaziçi Üniversitesi İktisat Bölümü'nde eğitim aldı.

2010 yılında Romanya Demokrat Türk Birliği yardımıyla yayımlanan "Geri Dön Anne" adlı şiir kitabını yaşamını yitiren annesine ithaf etti. Tarsus, İzmir, Bafra, Şumnu'da düzenlenen şiir şölenlerinde Romanya'yı temsil etti.

Çıkıp Geliver Sen

Güneşin doğduğu yerden,
Bir gün çıkıp geliversen.
Güne açılan bir seherden,
Bir gün çıkıp geliver sen.

Kalbim aşktan yandı çoktan,
Hiç anlamadığım bir yoktan,
Bana yabancı bir sokaktan,
Bir gün çıkıp geliver sen.

Tek Sahne

Hayat yaşayacak kadar uzun
Ve ölecek kadar kısadır.
Çekeceğimiz kadar hüznün
Yaşamda değişmez yasadır.

Gerçek bir tiyatrodur bu hayat
Yalnızca, tej sahnede oynanan.
Başkalarında arasak da kabahat,
İnsandır, hep kendisini aldatan.

Bekle Beni Yar

Güneşin doğduğu yerde bekle beni
Bir gün elbet sana ben geleceğim,
Sıkıca kollarıma sarıp de seni
Gözünden yaşları elbet sileceğim.

Bekle beni yar, sen beni bekle
Bayram sabahı çocukları gibi.
Bir gün ansızın çıkıp karşına
Sana dünyada Cenneti vereceğim.

Bekle beni yar, güneşin doğduğu yerde
Bir gün seni bulmaya geleceğim,
Tüm dünyayı alıp da karşına
Ben sana yeni aşklar dereceğim,
Bekle beni yar, ben sana geleceğim.

Bırak saati günü, geceyi, haftayı,
Silerim elbet alnındaki bu yaftayı.
Sütten kesilmeden atın yeni tayı,
İnan yar, sana, tek sana geleceğim.

Geliver Sevgilim

Rüzgara bırakıp kınalı saçlarını,
Sessizce bana geliver sevgilim.
Geçip de dik bayırın yamaçlarını,
Sessizce bana geliver sevgilim.

Güneş batınca ihtiyar meşeden,
Gönül geçmeden eski neşeden,
Ortadan değil de köşeden köşeden,
Sessizce bana geliver sevgilim.

Tebessüm kondurup al yanağına,
Diken batmadan narin ayağına,
Hafif bir allık sürüp bal dudağına,
Sessizce bana geliver sevgilim.

Ben Seni Seviyorum

Karanlık çöküyor geceye, ben seni seviyorum
Umutla bakıp da geleceğe, ben seni seviyorum.
Şiir katıp her daim heceye, ben seni seviyorum
Cevap bulup en zor bilmeceye, ben seni seviyorum.

Ben seni seviyorum, geceye güneş geliyor,
Ben seni seviyorum, kalbe ateş geliyor.
Ben seni seviyorum, ruhuma bir eş geliyor
Ben seni seviyorum, zarlar bile düşüş geliyor.

Hasret kalbi sarınca, ben seni seviyorum,
Huzur ruha dolunca, ben seni seviyorum.
Bugün değil de yarınca, ben seni seviyorum
Karınca ve kararımca, ben seni seviyorum

Ben seni seviyorum, kışlar dönüyor yaza,
Ben seni seviyorum, gönül dayanıyor ayaza.
Ben seni seviyorum, şiir süslüyorum saza
Ben seni seviyorum, kafa tutuyorum imkansıza.

Günler geçiyor bir bir, ben seni seviyorum,
Aklıma gelen her fikir, ben seni seviyorum.
Eriyip gidiyor hep kibir, ben seni seviyorum
Sana meftun bu fakir, ben seni seviyorum.

Mehmed Arif (Üsküp-Makedonya)

1992 yılında Makedonya'nın başkenti Üsküp'te doğdu. İlköğretimini, Tefeyyüz İlköğretim Okulu'nda tamamladı. Ortaöğretimini, Yosip Broz Tito Lise'sinde gördü. Hâlen Kiril ve Metodiy Üniversitesi - Ekonomi Fakültesi'nde eğitim görmektedir. Yazı ve şiirleri Üsküp'te yayımlanan Köprü Dergisi, Kardelen Dergisi ile tüm Rumeli'de yayımlanan Balkan Türküsü Dergisi'nde yayımlanmıştır.

Nerdesin?

Civcivlere yem verdim bugün
ipini kopardım bir uçurtmanın
dikenı battı elime peygamber çiçeğinin
ziyanı yok, sövmedim yine de
ay bir başka ısıtıyor hasretimi
nerdesin...

O'nun Adına

O'nun adı ile
 O'nun adına
 başlangıçların başlangıcına...
 yaşamakta acemiyiz
 velakin biliriz bölüşmeyi
 orta yerinden ayırır gibi
 somun ekmek denen yüreğimizi
 bire bin veren başaklardan
 süzülür gövdemiz
 bizi biçecek orak
 demircinin elinden çıkmadı daha
 "elbet bu hüznün mehrini veren çıkacak!"
 ruhumuzun kesik yerlerinden
 fışkıracak umutlar
 damarlarımıza karışan çocuk cesetleri
 son bulacak
 altlarından ırmaklar akan
 cennetlerin Rabbi
 yaralarımıza
 rahmetini sürecekt...

Acı Ölü Sevinçlerin Toplamıdır

Acı, ölü sevinçlerin toplamıdır
 Hissedebiliyorsan acıyordur mutlaka sinende bir köşe
 İnsansındır... yaralanmışsındır..
 Yarayı açana değil merhem pazarlayana kızmalı

Acı, ölü sevinçlerin toplamıdır
 Bir iz bırakır her hatıra insanda
 Dağların yüklenemediğini yüklenir
 Yük altında ezilirsin çoğu zaman da

Ey Ahsen-i takvîm olan!
 Farkına var, gel özüne, dön aslına
 Son ver bu bedbaht gidişatına
 Tepeden tırnağa Huseyn
 Tepeden tırnağa Kerbela
 Tepeden tırnağa Zeyneb kesil!
 Elbet sözün galip gelecektir
 Yezid'in kılıcına...

Ey yaralı; merhem peşinde koşan zavallı!
 Nefes al ve hisset göğsüne atılan kanlı imzayı
 Silmeye çalışma... silemezsin...
 Barış yaranla, acınla, geçmişinle
 Sev yararı ve acından bal damutmaya bak
 İkrâm eyle kader dostlarına...

Vıdan

Tolstoy ölü

Raskolnikov vıdanında boğulur

En acımasız hapıshanedır yalnızlık

Fırar edene hayattan bır bilet sunulur

Gecenın sıyah feracesını yarar ay

İçimdeki güneş fecrı özler durur

Sevgı ve adalet koalısyon kurup

Tüm savařları durdurur

İnsan insanın cellâdıdır

Ve keza âb-ı hayatı

Çoğú bilmez ama

Zaman sular darağacımızı

Tez geçılsın telgraf dünyaya

Mahkemeler kurulsun insanlığa!

Yargılasın insan kendi kendini ve de

Giysın hüküm; müebbet mutluluğa...

Tolstoy ölü

Raskolnikov vıdanında boğulur

En acımasız hapıshanedır yalnızlık

Fırar edene hayattan bır bilet sunulur

Gözyaşın Şahidındır

Koptu her seferinde,

Yamamaya çalıştığım hayatımın dikışleri

Yaşanmamış düşlere mahkum olurken

Özgürce afallayabilir insan...

Uzatılan eli tutmuyorsa

El uzatmıyorsa

Nehirler gibi akan hayata karşı

Güçsüz bir şekilde kürek sallıyorsa

Ölüme meydan okunamayacağını

Unutmuş demektir..

Öyledir insan

Kimi zaman unutkan,

Kimi zaman zalim,

Kimi zaman neşeli,

Kimi zaman mazlum...

Hayat denen yolculukta herşeyi hesaplayamaz.

Cam kenarından seyrediyorum hayat sinemasını

Aktörler, figüranlar, piyonlar, ameleler..

Varsın onlar tanınmış olsun

Ben perde arkasına diktım gözlerimi

Sahneye çıkartılmayan, çıkmayan

Şeref ve izzet sahibi insanlar için aldım biletimi

Şampiyon onlar, kazanan onlar..

Bak dostum dinle beni
Başkalarının sevincini ahiret azığına katamıyorsan
Neye yarar ki hayat?
Başkalarının dertleriyle dertlenemiyorsan
'Kardeşlik' sözcüğünü çıkar lügatından...
Ağlayamıyorsan ağlayanlara uzat elini
Çünkü yalnız kalsan da
Aydınlık sana sırtını dönse de
Olmaz ya, ama dağların arkasına
Saklansa bile güneş
Unutma!
"Gözyaşın Şahidindir"

Mihail Kürkçü (Komrat-Gagauz Yeri)

15 Ekim 1984 tarihinde Kongaz Köyünde (Gagauz Yeri, Moldova) doğdu. Kongaz Teokratik lisesini bitirdikten sonra Komrat Devlet Üniversitesi'nde eğitimine devam etti. Kongaz Köyü'nde bilimsel tarım uzmanı olarak yaşamını sürdürmektedir.

Kızım benim

Alla verdi bana bir kız
O gözleri nice yıldız.
Saçı heptän altın beniz
O halizdän gözäl bir kız.

Urääonun dolu sevda,
O yapmér bir kerä kavga,
O her zaman bizi sesler,
Dönüp yanaamuziöpeer.

Kızım kızım, paalı kızım,
Göktän şılar bir yıldızım.
Seni hep bir gözüm aarér,
Sensiz urääm benim yanér.

Şükür ederim Allaha
Ki baaşladı seni bana.
Gözäl kısmet sana versin
Hep bir seni sevindirsin!!!

Akér Yaşım

Akér yaşım benim erä
Uzaktan benzer terä.
Ganım aalér, yaşım akér,
Yaklaşmanı senin aarér.

Sän uzakta,yarım benim,
Işidilmäz bana sesin.
Sana sevgim, sana acım,
Sana benim paalı yarım.

Uzak yollar bana köstek,
O birinä hiç düil örnek.
Onnar pek bet, onnar pek zoor,
Güüdäm yanıp olér salt koor.

Kızım benim, bana pek hoş,
Dolu içér durér pek boş.
Bana etişmeer bakışın,
Keskin sesli o gülüşün

Koyun, Eşek Hem Kaaz

Alınmuşkana bir iş bilä yapmaa,
 Savaşma bişeycik ordan çalmaa.
 Zere iştan hic faydası olmaz.
 Te bir kerä koyun, eşek hem kaaz,,
 Alınmışlar booday ekmää
 Kışa deyni tenä, saman hazırlamaa.
 Eşek demiş: «Bän sürecäm!»
 Kaaz ardına:«Bän ekecäm!»
 Koyun:«Bän toomu gömecäm!»
 Çıkérlar bir gün onnar kıra,
 Eşek sürer, yapér eri kaaza,
 Kaaz ardına alıp biraz booday,
 İş görünmemişti ona kolay,
 O bir koyér, iki-uç iyer.
 Koyun da ardına düşär booday toplér.
 Eşek sürä, doymuş sürmää,
 Kaaz ardına doyér imää,
 Koyun bıkp boşa gezmää,
 Brakıp gider eşil otçaaz imää.

Te o erdä işlar olmaz,
 Angı erdä işlar koyun hem kaaz.
 Bölä işin hiç yoktur faydası,
 Fabulanın böläydir maanası!!!

Kafadarlık

Ne var nasıl yapalım
 Nesoy biz doorudalım,
 Açan yok kaavi dostluk,
 Açan o dolu bokluk!

Bir zaman kedi, sıçan,
 Sän istärsäydin inan.
 Düzmüşlar kaavi dostluk,
 Hiç bilmäzmişlar zorluk.

Bir sabaa sıçan düşer
 Kaymaan içinä
 Da kaşık-kaşık iyer
 Bütünnä kaymaa.

Kedicik tä üfkedän,
Tutér sıçanı.
Hiç kendi annamadan,
Dalér kulaanı.

Dadına onun geler,
Bu küçük sıçan.
Sade iki laf söyler:
«Donandıın-inan!»

Büük hem kinni cezalar
Çok görmäk yapér
Te bölä kafadarlar,
Dostlaşmak bitter.

Dost Annaşması

Kurba, lelek hem köpek,
Çekeder tutmaa sinek
Kurba deer köpää: "Durgun,
Lelek yaper taa uygun."

Lelek deer: "Bän tutmayacam,
Bän taa ii seni iyecäm.
Sän taa büük hem taa tatlı
Sän bana yakışıklı."

Köpek deer: "Bän brakmayacam,
Kurbayı da vermeyecäm.
Bekim o, senincä, prost
Ama o benimcä dost.

Çekederlär çekişmää,
Kabatlıyı aaramaa.
Bir da kelebek geler,
Da ölä onnara deer:

-Çekişersiniz boş
Koyun nokta baarışa.
Zerä baanşsız dünnä
Taa uygun hem taa islää.

Mustafa Hatipler (Edirne-Türkiye)

Yrd. Doç. Dr.

24/11/1959 Edirne doğumludur.

Aynı zamanda Serbest Muhasebeci ve Mali Müşavir olan Hatipler halen Trakya Üniv. Edirne Sosyal Bilimler Meslek Yüksek Okulu Dış Ticaret ve Pazarlama Bölüm Başkanı olarak çalışmaktadır.

Uzun süre ETSO Başkanlık Danışmanı, ETSO Dergisi Yazı İşleri Müdürü olarak da çalışmış olan Hatipler, 1972 yılından bu yana şiir ve edebiyat dünyası içindedir. Yeni Devir, Yeni Şafak gazeteleri ve Bursa Marmara, Batı Postası, Vize Postası, Sonhaber, Edirne Haber, Hudut, Edirne, Vatandaş, Keşan Önder isimli yerel gazetelerde ve bir çok yerel gazetelerde yazı ve makaleleri, Ozan Ağacı, Oluşum, Ayvakti, Edirne, Edirne Eğitim dergilerinde yazı ve şiirleri yayımlanmıştır.

Yayımlanmış şiir kitapları; "Bosnalar Yeni Değil", "Sevgisi Yetmiyor Çiçeklerin", "Ayrılığın Ölümün Diğer Adı", "Karagöz Çiçeğim", "Düşbeyazı", "Tutsak", "Ay Düştü Gecedden" ve "Haber Bırak Rüzgârlara".

Yayımlanmış şiir dışında oyun, roman, deneme, fikir kitapları; "Selanik'ten Edirne'ye İnsan Ziyanlığı", "Uzun İnce Bir Yol", "Gülü Çizdik Gözbebeklerimize", "Günlerin Ardında Kalan", "Baki" ve "Nergis Çiçeği".

Türkiye Yazarlar Birliği Üyesi olan Hatipler, aynı zamanda Bayrampaşa Belediyesi Balkan Kültür Merkezi Koordinatörü ve Bulgaristan Yazarlar Birliği'nin fahri üyesidir.

TUNA'DAN SAKARYA'YA

Bir gün Rodoplar'da doğar güneşim
Bir gece yıldızlarım yüzünü yıkar Ohri'de
Dolunayım erkenden düşer Bistriçe'ye, kavruk yaz
geceleri

Hilâlim hep Neretva'ya bakar...
Gözlerim,
Bir sönmez ateş parçası gibi savrulur,
Mohaç ovasının harmanlarında
Ağaçlarında Deliorman'ın...
Gözlerim,
Umut kuşanır Akyazılı Dergahı'nda...
Gözlerim,
Babadağ'da, Blagay'da -gözyaşıyla- nice چراغlar yakar...

Serez'de yağmur olur yağarım ansızın
Ruşçuk'ta kar,
Şumnu Kurşunlu Çeşme'de su olur akarım
Yenipazar'da
Dilinde sevdalinka olan bir rüzgâr olur eserim deli-
delişmen

Nefes nefese kalırım doruklarında Galicitsa'nın
Vodna'da yankılanır sesim, Vitoşa'dan duyulur nefesim...
Islak ve koyu mavidir gecelerim Akova'da -sessizliğin
düğününde-,

Sivastopol'da yanar,
Yalnızlığın mahpesinde tutsak gemilerim
İnebahtı'da ağlar sessizce...
Gemilerim, ya seveda, ya hasret, ya özlem kokar...

Başçarşı'da Gazi Hüsrev Begova'yım ben
Mostar'da adına ağıtlar yakılmış yitik bir seveda
Çığığım, Arda'nın serin sularında saklıdır
Manastır'da unutulmuş bir sebil, eski bir mavzer belki de
Üsküp'te Vardar'ın üzerinde yıkık bir köprü
Köstendil'de okunmaz olmuş bir kitap
Travnik'te suyu çekilmiş bir kuyu
Silistre'de, gözleri kan çanağı beyaz bir güvercin;
Uzun zamandır unutmuş uykuyu...
Kimseler bilmez, her gün vurulurum Kumanova'da
Plevne'de kurşuna dizilirim her gece...
Kimseler görmez; Şıpka'dan adımın yazılı olduğu
küyeler çıkar...

Bir seher İpek'te unutulurum
Prizren'de allar giyer düşlerim...
Bir şafak, Gazi Mestan'da hançer üşürülür kalbime
Draç'ta deniz basar limanlarımı
Rila'da dağlarım sislenir, kaynar kaynar Meriç olurum
Selanik'te her gün evlerim yanar,
Yanya'da yüreğim, Akkerman'da onurum yanar
Budin'de gözlerim, Vidin'de izlerim, Köstence'de
dizlerim...

Yanarım alev alev, kor kor
Göçmen kuşları umut taşır durmadan kalebentlerime
nafile yere
Her sabah
İsimsiz bir öfke, adresiz bir yumruk; bütün kalelerimi
yıkıyor...

Hasret odunda yanmış kelimelerden yazılır mektubum bu
coğrafyada
Telgrafımın tellerine hep hüznün konar
Hasret türküleri çoğalır sularında
Sevdalar yitince gökten bir yıldız kayar, -belki ben
yeniden doğarım-
Bu coğrafyada umudu
Küheylanların sağrısına,
Karanfillerin sarı-yeşil yapraklarına saklarlar
Ah iki gözüm,
Bu coğrafyada
Tuna'dan Sakarya'ya
-Nil'e Fırat'a-
Bütün ırmaklar; kalbimden doğar, kalbime akar...

Anne

Resminde ağlıyordun gözyaşını sildim anne,
Yüreğimi hasret bıçağıyla dilim dilim anne.

Pusatsız ve tek başınayım bulvarlarında şehrin,
Yüreğimi bir dehlize saldım anne.

Akşamla beraber zorbalar doldurur caddeleri,
Kuşandım deli gömleği, geceyi böldüm anne.

İnsanlar nice karalıklarla süslemiş alınlarımı,
Yutkundum, sustum, şaşırdım kaldım anne.

Şafakta asıldı en arı duygularım,
Yeşildim sarardım, çiçektim soldum anne.

Bu beton duvarlar bin Azer besler içinde,
Ben yüreğimde İbrahim'i buldum anne.

Bir zemheri gecesinde "ya ol, ya öl" demiştin,
Buz tuttu sular elimde, ölmek için oldum anne.

Son mektubuna bir de çiçek koymuşsun,
Koktum ağladım, koktum güldüm anne.

Serçeler görmüş bekleyen gözlerini yollarda,
Söylemeyi ne kadar isterdim; "işte geldim anne."

Kelimeler kurşun, sözler yanardağ bir tek sen anlarsın
beni,

Anla... Ne olur; yoruldu anne...

Ağladım, güldüm anne, bildim, buldum anne,
Çiçektim soldum anne, yoruldu kaldım anne.

Yürür

Düştüğüm toprak sarar kalbimi,
 ilk günü gibi.
 Hicranım çağın ufuklarında patlayınca,
 gözyaşlarım can verir
 tohumlarına yeni gündoğumlarının
 yeni zafer erlerinin bakışlarına.
 Gözlerimi her kapayışında, gözlerimde
 ümit yolcularının
 zafer binitleriyle geçtiği
 zamanlar yürür...

Düşer tam ortasına gönül coğrafyasının
 Arması dostluğun, barışın ve silahın
 diğer adıdır.

Nice beylerden nice paşalara
 Kimi zaferle yüklü

kimi ölümü giyinmiş

Kimi Merzifonlu kokar

kimine Sinan sinmiş

Sultan mühürlü fermanlar yürür...

İklimler kardelen çıkarır göğsümden,
 Soğukların yaktığı kav gibiyim.
 Dallarımın kırıklığına aldırmadan,
 Aldırmadan güçsüzlüğüme,
 Zalim avcılarının nişangahında av gibiyim.

Dağları göğsüme sığdırmışım,
 Her tepesinde aslanlar koşar,
 ceylanlar oynar,
 Avuçlarımda ormanlar yürür...

Öfkemi yüreğimde gizlerim
 Ebrehelerine çağın
 Susuz günlerimi eşkiyalar kollar,
 uykusuz gecelerimi zorbalar...
 Garip, kimsesiz bir serçenin kanadındayım,
 Gözyaşlarım dökülür sevgi ırmaklarına,
 Hicran sularım tutar arzı
 karış... karış...

Derdimi yüklenince dayanamaz sular,
 dereler akar,
 ırmaklar ağlar,
 taşar göller,
 ummanlar yürür...

Ben böyle boynu bükük
 kalbim bin hicran,
 gözlerimde yaşlarla gezerim.

San yapraklar düşer göklerimden,
 Bulutlar sanki omuzlarımdadır...

Oysa yüreciğimde,

Yıldırım'lar,

Yavuz'lar

Süleyman'lar yürür

Er Mektubu

Farzet ki,
 Bir kardelensin
 tutkulara bürünmüş
 Sevda dağlarının doruklarında açmışsın erken
 Vakitsiz çıkmış rüzgarı ayrılığın
 Kınılmışsın,
 farkında değilsin...

Farzet ki,
 Heybene yüklenip
 derdi, gamı, elemi
 bu hayatı sürümekten
 Nafile yutkunmalarla,
 zorlu yokuşlarında yürümekten
 Yorulmuşsun,
 farkında değilsin...

Farzet ki,
 Zaman bekçisi,
 inadına durmadan
 Gözlerine
 surlar çekmiş
 hem de demirden...
 Örülmüşsün,
 farkında değilsin...

Farzet ki,
 Hırçın bir rüzgar
 kırmış bütün dallarını
 Dört yanında
 eşkiyalar, haramiler
 Sarılmışsın,
 farkında değilsin...

Farzet ki,
 Kuyuların Yusuf'u
 yaraların Eyyüb'üsün
 Eski bir defter,
 hükümsüz bir kayıt
 -Geç gelmiş er mektubusun-
 Görülmüşsün,
 farkında değilsin...

Farzet ki,
 Hasretin,
 hedefini şaşmaz bir mermi,
 soğuk bir kurşun
 Kuşanıp gelmiş kalbine
 tunçtan elbisesini
 yalnızlığın ve yokluğun
 Vurulmuşsun,
 farkında değilsin...

Sen hiçbir şeyin
 farkında değilsin...

Hüzün Şarkıları

Hicram

yüreğimin gizlerine işliyor
her sabah yeniden
hasret adlı hükümdar

Ellerimi bağlıyor ne yapsam
Ne yapsam faydası yok, yollarımın
önü duvar, ardı duvar...

Yıkıyor bulutları gözyaşlarım
Yerde yeşil yapraklar perişan
Yaşadığım erken sonbahar
Gözleriyle idama mahkum ediyor
beni sevgili
gözleriyle yazılıyor
kalemler kıran karar...

Ummanın derinliklerinde
bir katredir yüreğim
Taşmaya gücü yetmez gemilerin
derdi umman kadar
Çiçek açmaz gördüğüm her ağaç
Her kapı yalnız kapanışa ayarlıdır
Her pencere
bir mezar

Söyler

Anka kuşunun haberlerini
çılgın fırtına
her gece bir deli rüzgar
Ayrılığa dair cümleler gizlidir
sözlerinde
işaretlerinde dembeden intizar

Beynimde

Baki'den mersiye
"Sümbüllerini matem idüp çözsün ağlasın
Damane döksün eşk-i firavınını kuhsar"
Dudaklarımda
kavuşulmayan sevgililere ait
hüzün yüklü şarkılar

Neriman İbrahim (*Köstence-Romanya*)

8 Eylül 1944 tarihinde Uzunlar köyünde dünyaya geldi. İlkokulunu köy okulunda başladıktan sonra, III-IV sınıflarını ve ortaokulunu Köstence Tatar okulunda devam etti.

Tatar okullarının yasaklanmasından dolayı Romen lisesine devam etti. Yüksek eğitimini Köstence ve Bükreş'te tamamlayarak Romen Dili ve Edebiyatı Fakültesi'nin mezunu oldu ve sonra 38 sene öğretmenlik yaptı. Yazarın şiir ve öykü kitapları bulunmaktadır.

Tarih Sesî

Esken cel uzaklardan
koki ketüre,
taze lumız kokısı,
anasından canı tuwgan
tayşık kokısı,
kurılğan pesülgen kokısı.

Esken cel uzaklardan
Ses ketüre,
ayga karap ulugan
kaşkı sesî,
kumluklarda tapırdagan
nal sesî,
kurgaklıkta güdürdep cawgan
cawın sesî.

Esken cel uzaklardan
Ses ketüre,
Tarih sesî.

Dünyada Bir Kere Taa Yaşar Edim

Taşlar man konuşsam,
Milletüm tarihün anlar edim.
Sular man konuşsam,
Tarihte suday ağıp ketkenlerin
Körer edim.
Şeşekler men konuşsam,
Tatar kızların tanır edim,
Men de onlarday,
Yaz ayında aşılğan bir gül
Bolır edim.
Deniz men konuşsam.
Cürekerin suday taşkanına
Cılar edim.
Taşlar man, sular man
Şeşekler men, denizler men
Konuşsam,
Bo dünyada bir kere taa
Yaşar edim.

Onlar

Men bir yaşlı terekmen
Hayatnıñ collarında.
Onlar mım
Tamır atkan
topragım.
Onlar benim
Cıltragan
küneşim.
Onlar benim
Güdirdegen
yaz cawınım.
Onlar benim
Dallarım da renkli renkli
şeşegim.
Onlar benim
Küzde pişken
meywalarım.

Bir gün

Bir gün saba şığıp kettiñ
 Bir kelime aytmadıñ,
 Yaşlı közüm karay kaldı,
 Sen dertimni tuymadıñ.

Bir gün akşam kelir dep,
 Ümit ettim turmadan.
 Köz yaşımni siler dep,
 Göñülümni kırmadan.

Sensiz canım bir gün külmem,
 Uzaklarda kalırsañ,
 Ateş canar cüregimde,
 Saga asret olursam.

Keleceksin bir gün akşam
 Tuydırmadan.
 Zil kapını şalacaksın
 Añsızdan.

Bir gün saba şığıp kettiñ
 Tañ atkanda.
 Bir gün akşam keleceksin
 Kün batkanda.

Men

Men bir yeşil terekmen Dobroca toprakında,
 Mında tuwdım, boy köterdim ülkeniñ kblasında.
 Yaz cawının suvlarında caldap östim, küney aldım,
 Erten, akşam közüm körgeñ güzelliğe suwklandım.

Men bir kelin kızımın Dobroca toprakında.
 Parmaklarım kınalı, betim beyaz.
 Dawılsız em zurnasız ülkemizde toy bolmaz,
 Toyda oynap, aşın aşap eş bir kimse toyalmaz.

Bayırlarda, şayırlarda koy otlatkan şoban man
 İnce kabal sesi men özümni aldataman.
 Beyaz, kürpe kozılarda, kalbim dogru, yüzüm ak,
 Menim şalgan dürkilerim, insanga ait ancak.

Dobroca toprakında kıymetsiz bir insanman,
 Ailem için, millet için uşa-ona turarman.
 Menmenlikni, yamanlıkni özime soydaş etmem
 Bir colga mingen soñra da, artıma kaytıp kelmem.

Rabie Ruşid (*İştîp-Makedonya*)

İştîp'e bağlı olan Kurfalı köyünde, 25 Mart 1991 yılında dünyaya geldi. İlköğretimini Ocalı köyünde, "Strašo Pincur İlkokulu'nda" başlayıp Karbintsi Belediyesi'nde, tamamladı. Sonra, tıba olan yoğun ilgisinden dolayı Kalkandelen'de, Nikola Şteyn Sağlık Meslek Lisesi'ne hemşirelik bölüne devam etti. Liseyi tamamladıktan sonra, eğitim-öğretimine İştîp'de, "Gotse Delçev Devlet Üniversitesi", "Filoloji Fakültesi'ndeki" Türk Dili ve Edebiyatı bölümünde devam etti. Halen yüksek lisans öğrencisi olarak hayatına devam etmektedir.

Alın Çizgisi

Sessizliğimi sessizlikler anlatıyordu
 Ürperti kimsesiz, ıssız sokaklar
 Umutlarımı siyaha boyamış geceler
 El verirsin el uzatanlara
 Uçuruma çekme arzusu neden?
 Hayat nefreti de öğretir
 Sevgiyi içimizde beslemesini de
 Kimseye söz etmemesini bile.
 Sır benimdi, gizler senleydi
 Benim ve çorak toprağın ezberiydi adın
 Gittiğim her yere götürdüm
 Baktığım her yerde gördüm
 Unutmak istedim, yapamadım
 Söylemek istedim, beceremedim
 Hiç olmazsa sen gör, duy dedim
 Artık döndüm sırtımı hayallere
 Ümitlerimi attım sulara
 Beni güldürmeyeceklerini anladım
 Uzaklardaki ümitsiz masumlara ulaşsınlar diye
 denizlere bıraktım

Martılara fısıldadım uzun uzun
 Dualar ettim ardından
 Susup kaldım, kilitlendi kelimelerim
 Ve şimdi boynu bükük cümlelerim
 Masum tebessümler kaldı yüzümde,
 Birkaç alın çizgisiyle...!

EY GECE

Uzun uzun düşündüm; bu gece
 Düşüncelerime zil çaldı iki hece
 Gözlerindeki tutsaklık; uçuruma götürdü
 Yine dönüşü olmayan saatlerle...
 Geceleri hıçkıra hıçkıra ağladığım
 sabahları meltem rüzgârlarında anımsadığım
 Bilmiyorum...ama...
 Gecenin getirdiği bir ümit şimdi penceremde?
 Ne gel diyebiliyorum trenlere ne de beni götür
 Ne hedefler şimdi yarıda?
 Mutlu musun oralarda?
 Söyle ne kadar umutlusun hayatta?
 Bu zambaklar kimin için sulandı saksıda?
 Masumlar hep sevilirdi bende
 ve yalan söylemesini beceremeyenler
 Elimde değildi işte
 Biçareydin ben de
 Seni; senin beni unuttuğun gibi
 unutamıyorum ey gece...

Uzaklar

'Unutmak' en güzel hafiflik kimi zaman
 bu aşk ki alayımıza karşı
 bir kıyametti kopan sanki
 Ayrılığa mahkûm edenler
 zalimlikler son bulsun diyenler,
 Küçük umutlar hiç tükenmesin
 Ayrılığın acı verdiği yalandı
 yıllar belki de aylar sonra
 Eskisi kadar canların yanmadığı ortada,
 Anlayacaksın ne denli zor olduğunu bilinmezliğin
 Sevipte unutmanın kolay olmadığını anlayacaksın.
 Hissedeceksin yaralı kalbinde
 Neden yalnızlığın tercih edildiğini,
 Artık tutunacak dal kalmayınca,
 Hepsi birer birer kırılınca
 Gökyüzündeki yıldızlar kayınca,
 umut ışık tutar virane gecelerine
 (şükür)
 Tek çare vefasızlığın sonu gelmeliydi
 Ne savaşılar şahit oldum
 ben yoruldum
 Sana duymasan da ELVEDA deyip
 Gidiyorum buralardan çok uzaklara...

Zaafım

Dur dedim atlı koşan zamana
Göstereceğin oyunlardan sıkıldım
Yine küsmeler kaldı sokaklarda
Bu oyun beni ağlatmaya ısrarlıydı
Değmeyin çağlayan gözyaşlarım
Bırakın yıkansın ruhum boydan boya.
Kuş cıvıltılarıyla duraksadım
Onlar ne kadar özgürdü, peki ben?
Neden kanatlanıp terkedemiyordum buraları
Elveda diyemiyordum, doğduğum topraklara
Hoşça kalın diyemiyordum sevdiklerime
Karaladığım sayfaları yırtıp atamıyordum
Yıpranıyordum günün acısı artarak
Karma karışık duygular girdabında kalarak
Artık sevdiğim rengin önemi yoktu

Şarkımın sesini kısıyor,
En sevdiğim hayvanın ziyaretini bırakmışım
Her şeyden tek tek uzaklaşma arzusu
Suçluydum, suçumun farkında olmadan
Hangi suçun bedeli yük olmuştu omuzlarıma
bu bitkinlik de neydi?
Karamsarlığı sevmeyen ben iyimserliği mi yitirmiştim?
Okyanuslarda kalmış rotasız gemi,
İstikametini kaybetmiş bir yolcu misali
Bedbahtlığım, zaafım, acizliğimle,
hakikat ve muhabbetimle
yürüyorum aheste aheste
iflah olurum diye ümitlerle.

Sığınmalar

Sıradan bir gece, uykunun akla gelmediği
Kuşların fısıldadığı, sabahın erken çattığı
Sen nasıldın be gece benlikler muammaydı
Hüznün de bir garipti
Sendeki karanlığı anlayan kimdi
odamda ışığın, saatlerin pervane
Ne sesin vardı ne de sözlerin
Kayıp hissi çok acıdır, bilmezsin bilirim
Yanmaksa biçare anmak bikarar
Karanlıklardaki mum eriyordu
Ya tembellikti ya da hissiyatlar yitik
Zordu, basit değildi elbette
Hicranın verdiği acı kıyaslanamazdı
Sığındık sabahın güneşine...

Sevmek mi zordu sevmek mi derken?
derin ızdırap sevilsen de
Şimdi ne demeli?
Yarımlar hiç tamamlanmamış
Eksiklikler köşede bırakılmış
Yarım kalan ne varsa peşpeşe
Veda gerekiyordu
Dönüş ya vardı ya hiç yoktu
Kalpte yanmalar, ok gibi kızgınlıklar
Dilde şarkılar, hislerde acılar
Kalpten sevenlere elvedaydı soz sözler...

Rukiye Amet (*Köstence-Romanya*)

1995 yılında Romanya Mecidiye'de doğdu. Mircea Dragomirescu İlköğretim Okulu'nu bitirdi. 9. Sınıftan itibaren Mecidiye Kemal Atatürk Uluslar Koleji Pedagoji bölümünde eğitimini tamamladı. Romanya'da her yıl düzenlenen bölgesel şiir ve kompozisyon yarışmalarında ödüller kazandı. Halen Türkiye'de Marmara Üniversitesi İletişim Fakültesi Radyo-Televizyon bölümü öğrencisidir. Şiirleri Balkan Türküsü dergisinde yayımlanmaktadır.

Uzaklarda

Sessiz bir gemi,
Ardından el sallıyorum.
Bir tutam sabır içimde,
Bir çare bekliyorum.

Yolun adı, kalbin sensizliği
Muhtaçlık,,
Kavuşamamazlık,
Pişmanlık
Ve kalbin sesi

Bir dürbünle bakmak hayalim
 Acıyı,
 Nefreti, sevgiyi,
 Karanlığı, aydınlığı
 Kalbin ortasındaki mermiyi
 Görmek...
 Ne denizler vurdu bu gemiyi
 Yıkılmadı.
 Suyun esiri olmadı.
 Umudu saldım rüzgarına
 Kalbin çıgıkları
 Gözyaşı döküyor.

Tek haber geldi geriye
 Bu yoldan
 Kapının kilidi yalnızlık....

Mutluluk

Hayat seni delirtiyorsa,
 Sevmeyi sevebilmeyi bileceksin.
 Bir kare çiz
 Yukarıya sevmek yaz,
 Aşağıya sevebilmek,
 Sol tarafa saygıyı,
 Sağa da umudu,
 Ve tam ortasına mutluluğu...
 Formülü anlamak zor değil
 Uygulamak evet öyledir.
 Umudu ekelim bahçemize
 Yeşersin meyve versin.
 Özgürce gerçekleri
 Çizelim ki
 Yanlışıklarımızdan öğrenelim.

Zaman ve Düşünce

Geceler çok garip
 Sessizliği dinlemeye çalışıyorum
 Dışarıdaki sesler itiyor her şeyi
 Yalnızlıkla boğuşuyorum
 Zamanla tartışıyorum
 Akış her zaman akış
 Zaman mı düşünceleri değiştirir,
 Yoksa
 Düşünceler mi zamanı?
 Saatler geri dönmüyor
 Saatler değil tek bir saniye bile geri adım atmıyor
 O zaman düşünce mi zamanı
 Zaman mı düşünceyi?

Sen düşünüdür.
 Ben gidip hislerimi demliyorum,
 Sıcak bir ortamda,
 Kömürün üzerinde
 Bir sonuca varmak istiyorum.
 Müzik açıyorum bir yandan
 Belki kalbimin atışını hızlandırır
 Ve
 Sonuca varırım.
 Bir tutam söz gelir aklıma.
 Şarkı sözleri,
 Bomboş kelimeler
 İçimi doldurabiliyor.
 Yalnızlık yüzünden,
 Hislerim bana diyor:
 "Yanıp tutuşuyorum,
 Al beni bu dumanlı dağların arasındaki mangalın
 üzerinden"
 Oysa ben,
 Her şeyi akışa,
 Zamana bırakıyorum.

Anlayanım Yok

Yılan sokmuş kalbime
 Duygularım acıyor
 Beyaz keleklerle
 Sincaplar dans eder.
 Aklım gidiyor
 Gözlerimin önünde.
 Uçuyor hayallerim.
 Tepenin üzerindeyim.
 Binlerce insanın arasından
 Seni görüyorum.
 Saçlarım hafif dağınık.
 Gözlerin denizi,
 Ellerin uzakları,
 Dudakların sözleri,
 Suretin bütün dünyayı
 Gösteriyor.

İnsanlar,
 Bağırıp
 Çağırıp
 Kızıyor.
 Bırak şunu diyorlar.
 Bırakmak kolay mı?
 Unutmak kolay mı?
 Sevmek, sevebilmek kolay mı?
 Soru işaretleriyle kalmak
 Kolay mı?
 Derdimi dinleyen,
 Sevgilim beni anlayan var mı?

Aşk

Cihana bile geldim
 Anladım aşk nedir
 Ne oldu ne bitti
 Ellerimde güneşi hissettim
 Rast geldim birdenbire
 Kader dedim
 Eğer sensen
 Yıllar boyu senin olmaya
 İsmi taşımaya
 Kötü ve iyi günde seninle olmaya
 Hazırım dedim.

Rüstem Aziz (Varna-Bulgaristan)

25 Eylül 1944 Kırcaali doğumlu olup 1987'den beri Varna'da oturmaktadır. Varna Sabahattin Ali Halk Kültür Evi Başkanı, Varna Türk Kültür Derneği Kurucu Sekreteri, Deliorman Edebiyat Derneği Yönetim Kurulu ve Bulgaristan Gazeteciler Birliği üyesidir. Bulgaristan Türkleri ve Adım Adım Türkiye Projesi'nin Varna İl Koordinatörlüğünü yürütmektedir. Moskova Üniversitesi Felsefe Bölümü ve Sofya Üniversitesi Türkoloji Bölümü mezunudur. Uzun yıllar Almanya'da öğretim üyesi ve Bulgar Radyo Televizyon Kurumu Varna Baş Editör Muavinliği yapmıştır. İlk şiirleri, ardından ilk öyküleri 1970'lerde, Kırcaali'de çıkan Nov Jivot/Yeni Hayat gazetesinde ve Sofya'da yayımlanan Yeni Hayat dergisinde basılmıştır. Daha sonra kimi şiirleri iki şiir antolojisine alınmış, bazı şiirleri Şumnu'da çıkan Mozaik dergisinde ve tüm Balkanlara yönelik olarak Edirne'de yayımlanan Balkan Türküsü dergisinde basılmıştır. Elbet Bir Gün başlıklı ve Bir Kapı Açılşa başlıklı şiir kitapları vardır. T.C. Kültür ve Turizm Bakanlığı'nın TEDA Projesi çerçevesinde en başta Osmanlı tarihine ilişkin roman çevirileri üzerinde çalışmaktadır. Bunun yanı sıra Türkiye Sosyal Tarih Araştırma Vakfı'na çeviriler yapmaktadır. Türkçe, Bulgarca, Almanca, Rusça ve Fransızca'dan 46 kitap çevirisi ve derlemesi vardır.

Memnunum Hayatımdan

Zaman geldi ırmak oldum çağladım
Zaman oldu çocuk gibi ağladım
Sokaktaki dilencinin halinden
İçimi dalayan kara dert bağladım

Zaman zaman kartallarla yarıştım
Zaman oldu düşmanımla barıştım
Bazen ölümün üstüne yürüdüm
Bazen gizlice yerde süründüm

Bu gönül nice depremde geçti
Bazen iyisini, bazen kötüsünü seçti
Dayanılmaz olunca vicdan vaziyeti
Yarayı neşterle değil, tırnakla deşti

Yıllarca çeşitli ülkelerde kaldım
Kaderin çeşidinden nasibimi aldım
Bazen hüznün bazen mutluluk buldum
Sonunda şaşmaz insan sarrafı oldum

Akl almaz acı çeken nice insan var
Milyan aşçı suya bile muhtaç olanlar
İyili kötülü memnunum hayatımdan
Tanrıma şükran duası çıkmaz aklımdan

Arda Boyları

Söğütlü kıyısına şırl şırl ırmağın
Uzandık yan yana döşek edip çimeni
Sen çekingen bir serçe gibi tedirgin
Ben söndürme çabasında yanan sinemi

Salkım söğüt şaştı tuhaf halimize
Hafifçe eğilip sarktı üzerimize
Gölgesi sızmış olsa da kor ateş içimize
Kalplerimiz yansıdı buğulu gözlerimize

Titrek elle dokundum o al yanağına
Cesaret edip yaklaştım alev dudağına
Benden önce kucaklayıp aldın ağına
Sarıldım sımsıcak sana bastım bağrıma

Birden kesildi ırmağın şırıltılı hoş sesi
Ruhlarımız kanatlanıp semaya yükseldi
Salkım söğüt doğrulup tebessüm etti
Yarın yine gelin sakın beklerim dedi.

Kadın ve Çiçek

Çiçeklere benzetirim nedense kadınları
Farklıdır her birinin yürüyüşü, adımları
Hepsi birbirinden farklı, birbirden özel
Herbiri bir başka kokar, bir başka güzel

Lale, karamfil, kardelen, yasemin ve gül
Papatya, menekşe, nilüfer ve sümbül
Duvağı farklı, kınası farklı, endamu farklı
Renk renk, boy boy, allı pullu gelin misali

Bayan vardır çıt kırıldım narin ve duyarlı
Kadın var taş çıkarır sertlikte erkeklere
Bazıları baş döndürür yer eder belleklere
Kimileri dikenlidir ama hoş gelir sevenlere

Kadınlar birbirinden farklı, birbirinden özel
Çiçekler birbirinden farklı, birbirinden güzel
Hayatımız berbat ve anlamsız olur kadınsız
Çiçekler olmasa neye benzer fani dünyamız

Kadınlar ya anamız, ya bacımız, ya yarımız
Mümkün mü, hangisinden vazgeçebiliriz
Her biri bir başka çiçek, bir başka değer
Onlarsız bu yaşanası dünya kaç para eder

Bizi İnsan Yapan

Seninle başlamadı bu hayat
Seninle de bitecek değil
Niyedir bu denli mala tapış
Nedir bu şeytani meyil

Yalnız paraysa eğer işin gücün
Kefenin cebi niye yok bir düşün
Bizi insan yapandan niye bu kaçış
Olur mu şerefi perakende satış

Hoşgörü var merhamet var aşk var
Bununla güzel bu fani dünya
Bunları yaşamalı insanlar
Geri kalanı boş bir hülya

Dedim Ya

Paramparça bu akşam duygularım
 Öksüz çocuk gibi mahçup
 Yağmur altında serçe kadar ürkek
 Ve alabildiğine tedirgin

Unut gitsin diyor beyin denen mendebur,
 Ben unuturum, sen nasıl unutmazsın diye hesap soruyor
 Bu kara sevda ömrünü kemiriyor senin diyor
 Ne diye peşinde koşarsın ısrarla halâ

İşte şuramda, sol yanımdaki cevahirde bütün mesele
 Akılmış, fikirmiş ona geçmiyor
 Yaralı ceylan gibi kıvransa da acıdan
 Boyun eğmiyor, asla vazgeçme diyor aşkından

Bu defa akla mı inansam, bakmasam mı artık asla geriye
 Orada bir karmaşa, orada bir sızı hakim hislere
 Ümide omuz verip adım mı atsam
 Sağa sola değil, yalnızca ve dosdoğru ileriye
 Niye mi, nasıl niye, orada sen olmayacaksın diye

Biliyorum, kırılacak şu gönül, boynu bükük gül gibi
 solacak
 Biliyorum, atışlarının devamını artık anlamsız bulacak
 Elini ayağını çekecek hayattan
 Ve belki bir gece çatlayacak kederden

Valeriy Hergeleci (Komrat-Gagauz Yeri)

Hidrellez ayının 19'unda, 1992 yılında Çeşma köyünde doğdu. İlk ve orta öğrenimini kendi köyünde bitirdikten sonra Komrat Devlet Üniversitesi Tarih Bölümü'ne devam etti.

Araba

Var bendä bir araba
 Onda biz herkerä kalaba
 Çekineräk görüner kasaba
 Kim ne düşüner açaba

İleri sapmayarak giderim
 Yolu önkü sırcadan siirederim
 Bu arabayı bän çok beenerim
 Onu çekettirerek çok sevinerim

Araba içindä vakit durgundu
 Çoktan o garajda dururdu
 Çünkü ne zamansa pek bozuldu
 Salt benim ellerim uçunu buldu

Büünkü gündä evelki görüner
 Boyası yavaş-yavaş siliner
 Bayıra dooru motor ses verer
 Çünkü zor yukarı piner

Kim ne sölämesin bana
 Beenerim bän eski araba
 Kaldı onların biri çanımda
 Te o angısı büün dâ yanımda

Dooruluk

Akıldan insannar bozuldu
 Faydalı onnar çünkü buldu
 Eni dooruluk kuruldu
 Kannan dünneyi doldurdu.

Eski adetlär unutuldu
 İnsan raatlıktan bozuldu
 Çünkü hepsi paraya uruldu
 Yaşamak ona görä kuruldu

Yapmalım prostluk, dostlar!
 Lääzım yaşamaa barabar
 Sevinsin evdä analar
 Ani doorulukta yaşêêr çocuklar

Dooruluk kurulu onda
 Ki olsun sendä hem bendä
 Güneşli hava dışarda
 Hem şennik olsun çanımda

Geldim büün baş kasabaya
Yolda baktım duan aya
Te görerim kasabanın çeketmesini
Duraçam bän onun köşesindä

Burada bulunêêr paşşaport masası
Isteerim olsun dokument parçası
Sabaa güneşi isidêêr topraa
Insannar çekeder toplanmaa

Ondan sora başlêêrim işitmää
Çekederlär onnar çekişmäâ
Yok niçä birini işitmää
Birisi kalkınêêr düüşmäâ

Bulamêêrsın kimä danuşmaa
Çünkü düüş diil läözım yapmaa
Salt ucunu läözım bulmaa
Kimdän sıralı çekettirmää

Var niçä hepsini annamaa
Biri çok istämeer durmaa
Herkerä dooruluu deini bulmaa
Herzaman insan läözım olmaa

Bobama

Bekim läözım uyumaa çalarak
Bekim läözım yaşamaa aalarak
Bekim läözım genç kalarak
Bekim läözım hepsini bileräk.

Şindi genä aklıma getireräk
Canım düüler titireräk
Nicä insannar kaler baarak
Adamı öbür dünneya getireräk.

Kim kaler, ne yapsın onnar?
Nicä ileri dooru yaşasınnar?
Anğı duyguyulan aklına getirsinär
Kiminnän düdü onnar barabar.

Çok fikirliyiz biz insan
Ama ölümä karşı kalsan
Hiç yok fayda bu akıldan
Çünkü ölcän hep ansızdan.

Bu şiiri da yazarak
Olerım bän nicä bir uşak
Çünkü yok inancaam ona
Anı yanumda benim yok boba.

Yavkuluma Selâm

Biz seninnän ikimiz
Durenz, nicä bir ikiz.
Bu ikizin da canında
Yaşeer bir büük sevda.

Bän seninnän barabar
Yaşamaa isteerim çok yıllar,
Bu yıllar geçer hızlı,
Ama olacek onnar canı.

Kar gözlerinä da bakarak,
Olenm nicä bir ırak,
Çünkü laflar hepsi kaçır,
Salt gözlerim sana baker.

Noktayı taa koymadaan,
Yolleerim selâm bän canımdan,
Bu selâm da etişsin,
Benim sevdam da işitsin.

Uluslararası
**IV. Balkan
Türk Şairleri
Köstence
Buluşması**

International IV. Balkan Turkish Poets Meeting Köstence

Köstence
Şiir Seçkisi

TÜRKİYE CUMHURİYETİ
EDİRNE VALİLİĞİ

YUNUS EMRE ENSTİTÜSÜ

ISBN: 978-605-149-663-4

9 786051 496634